31972L0230

DRUHÁ SMĚRNICE RADY
ze dne 12. června 1972
o harmonizaci právních a správních předpisů týkajících se pravidel pro daně z obratu a spotřební daně uplatňované v rámci mezinárodního cestovního ruchu

(72/230/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 99 této smlouvy,

s ohledem na směrnici Rady ze dne 28. května 1969 o harmonizaci právních a správních předpisů týkajících se osvobození od daní z obratu a spotřebních daní při dovozu v rámci mezinárodního cestovního ruchu [1],

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru,

vzhledem k tomu, že usnesení Rady a zástupců vlád členských států ze dne 22. března 1971 o postupném vytvoření hospodářské a měnové unie ve Společenství [2] stanoví mimo jiné postupné rozšiřování osvobození od daní pro jednotlivce při překračování hranic uvnitř Společenství;

vzhledem k tomu, že je vhodné usnadnit cestování mezi členskými státy zvýšením osvobození od daní z obratu a spotřebních daní podle směrnice Rady ze dne 28. května 1969; že by za tímto účelem a za účelem omezení kontrol měla být od napříště zjednodušena prohlášení, která cestující podávají při překračování hranic uvnitř Společenství, pokud hodnota nebo množství zboží, které převážejí, nepřevyšují povolená osvobození od daní;

vzhledem k tomu, že osoby sídlící blízko vnitřních hranic Společenství a posádky dopravních prostředků používaných v mezinárodním cestovním ruchu by měly mít napříště nárok na určitá osvobození od daní;

vzhledem k tomu, že s ohledem na technické problémy, které vznikly při používání článku 6 zmíněné směrnice, je třeba vyřešit určité otázky vztahující se k prominutí daní na maloobchodním stupni;

vzhledem k tomu, že s ohledem na postupné vytváření hospodářského trhu s vlastnostmi obdobnými vnitřnímu trhu, jenž obsáhne celé Společenství, budou členské státy v obchodu uvnitř Společenství povinny zrušit systémy, které nyní platí pro promíjení daní při vývozu a vyměřování daní při dovozu a proto i promíjení daně z obratu a spotřebních daní na maloobchodním stupni;

vzhledem k tomu, že však úplného zrušení těchto prominutí daně lze dosáhnout pouze postupně; že by jako první krok měla být stanovena některá společná pravidla týkající se obecných případů prominutí daně na maloobchodním stupni, která se vztahují na osoby s bydlištěm ve Společenství,

---

[1] Úř. věst. L 133, 4.6.1969, s. 6.
[2] Úř. věst. C 28, 27.3.1971, s. 1.

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Článek 2 směrnice Rady ze dne 28. května 1969 se mění takto:

a) v odstavci 1 se částka:

„75 zúčtovacích jednotek“

nahrazuje částkou:

„125 zúčtovacích jednotek“;

b) v odstavci 2 se částka:

„20 zúčtovacích jednotek“

nahrazuje částkou:

„30 zúčtovacích jednotek“;

c) v odstavci 3 se částka:

„75 zúčtovacích jednotek“

nahrazuje částkou:

„125 zúčtovacích jednotek“.

Článek 2

V článku 4 směrnice Rady ze dne 28. května 1969 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy vztahující se v tomto ohledu na cestující s bydlištěm mimo Evropu, stanoví každý členský stát následující množstevní omezení pro osvobození níže uvedeného zboží od daní z obratu a spotřebních daní při dovozu:

	I *Cestovní ruch mezi třetími zeměmi a Společenstvím*	II *Cestovní ruch mezi členskými státy*
a) tabákové výrobky		
cigarety	200 kusů	300 kusů
nebo		
doutníčky (doutníky o hmotnosti nejvýše 3 g na kus)	100 kusů	150 kusů
nebo		
doutníky	50 kusů	75 kusů
nebo		
tabák ke kouření	250 gramů	400 gramů
b) alkoholické nápoje		
— destiláty a lihoviny se skutečným obsahem alkoholu vyšším než 22°	1 standardní láhev (o obsahu 0,70 až 1 litr)	celkem 1,5 litru
nebo		
destiláty a lihoviny, aperitivy vyrobené z vína nebo alkoholu se skutečným obsahem alkoholu nepřesahujícím 22°; šumivá vína, likérová vína	celkem 2 litry	celkem 3 litry
a		
— tichá vína	celkem 2 litry	celkem 3 litry
c) parfémy	50 gramů	75 gramů
a		
toaletní vody	¼ litru	3/8 litru
d) káva	500 gramů	750 gramů
nebo		
kávové extrakty a esence	200 gramů	300 gramů
e) čaj	100 gramů	150 gramů
nebo		
čajové extrakty a esence	40 gramů	60 gramů“

Článek 3

V článku 5 směrnice Rady ze dne 28. května 1969 se odstavec 1 nahrazuje následujícími odstavci a dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 6 a 7:

„1. Členské státy mohou snížit hodnotu a/nebo množství zboží osvobozeného od daní až na jednu desetinu hodnot a/nebo množství stanovených v článku 2 a čl. 4 odst. 1 sloupci II, pokud toto zboží dovážejí z jiného členského státu osoby s bydlištěm v příhraničním území členského státu dovozu nebo sousedícího členského státu, příhraniční pracovníci nebo posádky dopravních prostředků používaných v mezinárodním cestovním ruchu.

Osvobození od daní u následujícího zboží však může být sníženo na tato množství:

a) tabákové výrobky

cigarety	40 kusů
nebo	
doutníčky (doutníky o hmotnosti nejvýše 3 g na kus)	20 kusů
nebo	
doutníky	10 kusů
nebo	
tabák ke kouření	50 gramů

b) alkoholické nápoje

— destiláty a lihoviny se skutečným obsahem alkoholu vyšším než 22°	0,25 litru
nebo	
— destiláty a lihoviny, aperitivy vyrobené z vína nebo alkoholu se skutečným obsahem alkoholu nepřesahujícím 22°; šumivá vína, likérová vína	0,5 litru
a	
— tichá vína	0,5 litru

2. Členské státy mohou snížit hodnotu a/nebo množství zboží osvobozeného od daní, pokud je ze třetí země dovážejí osoby s bydlištěm v příhraničním území, příhraniční pracovníci nebo posádky dopravních prostředků používaných v mezinárodním cestovním ruchu mezi třetími zeměmi a Společenstvím.

3. Členské státy mohou snížit hodnotu a/nebo množství zboží osvobozeného od daní, pokud je dovážejí z jiného členského státu členové ozbrojených složek členského státu, včetně civilních zaměstnanců, a jejich manželky a jimi vyživované děti, umístěných v jiném členském státě.

4. Omezení uvedená v odstavcích 1 a 2 se nepoužijí, pokud osoby jmenované ve zmíněných odstavcích prokáží, že cestují za příhraniční území nebo že se nevracejí z příhraničního území sousedícího členského státu nebo třetí země.

Tato omezení se nicméně použijí na příhraniční pracovníky a na posádky dopravních prostředků používaných v mezinárodním cestovním ruchu, pokud dovážejí zboží při cestování během výkonu svého povolání.

5. Pro účely odstavců 1, 2 a 4 se

— ‚příhraničním územím' rozumí oblast, jehož hranice prochází ve vzdálenosti nejvýše 15 kilometrů od státní hranice vzdušnou čarou. Každý členský stát musí nicméně zahrnout do svého příhraničního území obce, jejichž území se částečně nalézá v příhraničním území,

— ‚příhraničním pracovníkem' rozumí každá osoba, jejíž obvyklá činnost vyžaduje, aby v pracovních dnech přecházela na druhou stranu hranice."

Článek 4

Článek 6 směrnice Rady ze dne 28. května 1969 se mění takto:

a) dosavadní znění se označuje jako odstavec 1,

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„2. Aniž je dotčena úprava prodeje v prodejnách v celním prostoru letišť a na palubách letadel, mohou členské státy, pokud se jedná o prodej na maloobchodním stupni, povolit v případech a za podmínek stanovených v odstavcích 3 a 4 prominutí daní z obratu u zboží vyváženého v osobních zavazadlech cestujících, kteří opouštějí území členského státu. Prominutí spotřebních daní povolit nelze.

3. Pokud se jedná o cestující s trvalým nebo obvyklým bydlištěm mimo Společenství, může každý členský stát stanovit množstevní omezení a podmínky pro žádost o prominutí daně.

Pokud jde o cestující s trvalým nebo obvyklým bydlištěm nebo hlavním místem výkonu povolání v členském státě, lze daň prominout pouze u položek, jejichž jednotková cena včetně daní překračuje částku stanovenou v čl. 2 odst. 1.

Členské státy mohou tuto částku zvýšit. Mohou také nepřiznat nárok na prominutí daně svým rezidentům.

4. Prominutí daně je podmíněno

a) v případech uvedených v odst. 3 prvním pododstavci předložením jednoho vyhotovení faktury nebo jiného dokladu, který ji nahrazuje, potvrzeného celním orgánem členského státu vývozu k osvědčení vývozu zboží;

b) v případech uvedených v odst. 3 druhém pododstavci předložením jednoho vyhotovení faktury nebo jiného dokladu, který ji nahrazuje, potvrzeného celním orgánem členského státu konečného dovozu nebo jiným orgánem tohoto státu příslušným ve věcech daní z obratu.

5. Pro účely tohoto článku se

— ‚trvalým nebo obvyklým bydlištěm' rozumí místo uvedené jako takové v pase, průkazu totožnosti nebo neexistují-li, v jiných osobních dokladech, jejichž platnost členský stát vývozu uznává;

— ‚položkou' rozumí věc nebo soubor věcí, které obvykle tvoří celek."

Článek 5

Za článek 7 směrnice Rady ze dne 28. května 1969 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 7a

V rámci cestovního ruchu uvnitř Společenství přijmou členské státy nezbytné předpisy, aby umožnily cestujícím mlčky nebo jednoduchým ústním prohlášením potvrdit, že dodržují množstevní omezení a podmínky pro povolené osvobození od daní."

Článek 6

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu:

— s články 1, 2, 3 a 5 této směrnice nejpozději do 1. července 1972,

— s článkem 4 této směrnice nejpozději do 1. ledna 1973.

2. Členské státy sdělí Komisi opatření, která přijmou k provedení této směrnice.

Komise předá tyto informace ostatním členským státům.

Článek 7

Tato směrnice je určena členským státům.

V Lucemburku dne 12. června 1972.

Za Radu

předseda

J. DUPONG